

Република Србија
УПРАВНИ СУД
13 У 11129/11
01.12.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца С.Х, држављанина И, чији је пуномоћник М.Д.М, адвокат организације Центра за заштиту и помоћ тражиоцима азила, из Б, Ул., против решења тужене Комисије за азил у Београду, од године, у предмету добијања азила, у нејавној седници већа одржаној дана 01.12.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарству унутрашњих послова Републике Србије - Одељења за странце – Одсека за азил, број од године, којим је одбачен захтев тужиоца, држављанина И за азил у Републици Србији, другим ставом диспозитива обавезан је тужилац да, уколико нема други основ за боравак, напусти Републику Србију у року од 3 дана од дана правноснажности решења, а да Одсеку за азил врати личну карту за лице које тражи азил бр.....

У тужби, поднетој Управном суду дана 11.10.2011. године, тужилац је, преко пуномоћника, оспорио законитост решења туженог органа због непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Навео је да је погрешно првостепени орган утврдио да је у земљама које је тужилац прошао у транзиту, могао да поднесе захтев за азил, односно да се обрати за заштиту надлежним органима у земљама кроз које је прошао. Тужилац је од И до Србије прошао кроз Турску, Грчку и Македонију, које се налазе на листи сигурних трећих земаља према одлуци Владе Србије, али је спорно да ли је заиста и био у могућности да затражи азил, имајући у виду положај емиграната и тражилаца азила у поменутиим земљама. Даље је навео да тужени орган није утврдио разлоге зашто лице није тражило азил раније, а није утврдио а ни контактирао власти транзитних земаља, те проверио да ли је лице евентуално тражило азил у њима. Итакао је да сам принцип, треће земље, је успостављен управо за поделу надлежности држава кроз које је азилант прошао по питању одлучивања о његовом азилном захтеву, а не као начин избегавања било какве одговорности по питању омогућавања спровођења азилног поступка страним лицима која су тражила азил и која би тада, пребацивањем одговорности, остала фактички ускраћена пре права на разматрање азилног захтева. Даље је навео да је пореклом из И, да се налази ван земље порекла, односно земље чији је и држављанин и чиме је испуњен први елемент дефиниције избеглице - елемент иностраности, да постоји оправдани страх од прогона као и да не постоји адекватна државна заштита у земљи порекла тужиоца. Са разлога ближе наведених у тужби, предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Испитујући законитости оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), оценом навода изнетих у тужби, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09) решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Правилно је, по оцени Управног суда, одлучио тужени орган када је у поступку, у коме није било повреде правила поступка, одбио жалбу тужиоца, налазећи да је правилно првостепени орган на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право. Ово са разлога што је на основу увида у записник са усмене расправе, одржане..... године, Комисија утврдила, а према наводима тражиоца азила, да је земљу порекла (И) напустио крајем лета 2010. године, када је отишао у Турску, те да је границу прешао са фалсификованим путним исправама. У Турској је боравио месец дана. Из Турске одлази у Грчку, илегално. Такође, илегално из Грчке долази у Македонију, а из Македоније дана 23.02.2011. године долази у Србију.

Одредбом члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу (“Службени гласник РС”, број 109/07) предвиђено је да ће Канцеларија за азил одбацити захтев за азил без испитивања да ли лице које тражи азил испуњава услове за признавање азила, ако, између осталог утврди да је лице које тражи азил дошло из сигурне треће државе, осим ако то лице докаже да та држава за њега није сигурна. Будући да је тражилац азила дошао из сигурне треће државе и уважавајући чињеницу да је Влада Републике Србије, сходно одредбама Закона о азилу, утврдила Листу сигурних трећих држава на којој се налазе државе (Турска, Грчка и Македонија) кроз које је тражилац азила прошао, а да при томе ничим није доказао да ниједна од тих држава за њега није сигурна, Комисија за азил је стала на становиште да је правилно примењен закон и донела првостепено решење.

Управни суд налази да је правилно тужени орган одбио жалбу тужиоца, изјављену против првостепеног решења, којим је правилно утврђено да је тужилац у Републику Србију дошао преко сигурне, треће државе, јер је у конкретном случају боравио у Турској, Грчкој и Македонији које се налазе на листи сигурних трећих држава, утврђених Одлуком о утврђивању листе сигурних држава, порекла и сигурних трећих држава (“Службени гласник РС”, број 67/09) коју је донела Влада Републике Србије.

Суд је ценио наводе тужбе, али налази да исти не доводе у сумњу законитост оспореног решења, јер је тужени орган на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 01.12.2011. године, 13 У 11129/11

Записничар
Снежана Томић, с.р.

Председник већа - судија
Обрад Андрић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВЈ